

Noaptea dinaintea venirii

MarianP

Noaptea dinaintea venirii...

Soarele deasupra zării, n-apusese, avea dungi
Erau semne de-ntrebare...ai plecat?cand ai s-ajungi?
Trimitea spre Lună raze, neștiind dacă ar vrea,
Luna, cu a ei lucire să înmoaie noaptea grea.

Noaptea grea tace prin umbre, singurele artefacte
Ce-mi apropie trecutul cel cu amintiri intacte,
Și-mi face din șoapte rugă, ca iertare de păcat...
Iară miezul nopții-ntreabă:când ajungi?oare-ai plecat?

Dac-aș ști că astă noapte străluce doar un moment
N-aș dormi, și din nesomn ți-aș dura un monument
Din cuvinte înflorate și din flori cuvântătoare,
Ca să-ți lase sărutare.De-ai veni...când ajungi oare?

Îți croiesc un așternut din gânduri, spre dimineață,
N-am răbdare și-ți trimit, unul dat ca prin fâneată
A plecat spre tine prinde-l, este fiul nopții...
Roagă-l să te însoțească, nu-l lăsa în voia sortii...

Știu că ai să vii dar tu, nu mai știi de te aștept?
Dar în noaptea dintre zile îmi scot inima din piept
O-nvelesc cu dorul tău, iar secundele rămase
Pân'o fi să te-ntâlnesc, sunt solide și cețoase.

Ca-n povestea cu finalul așteptat ca o izbânda
Noaptea grea s-a hotărât, va pleca să lase blândă
Dimineața după zori, ca un vis îndeplinit...
Și o notă de parfum...te-am simțit, deci ai venit.

De-o să vezi că sunt în somn, singură tu nu vei fi
Ești plutind în visul meu petrecând noaptea spre zi
Ai gonit mirosul nopții, mi-a fost dor de mâna ta
Hai să ascultăm tăcerea...ai venit, nu mai pleca!